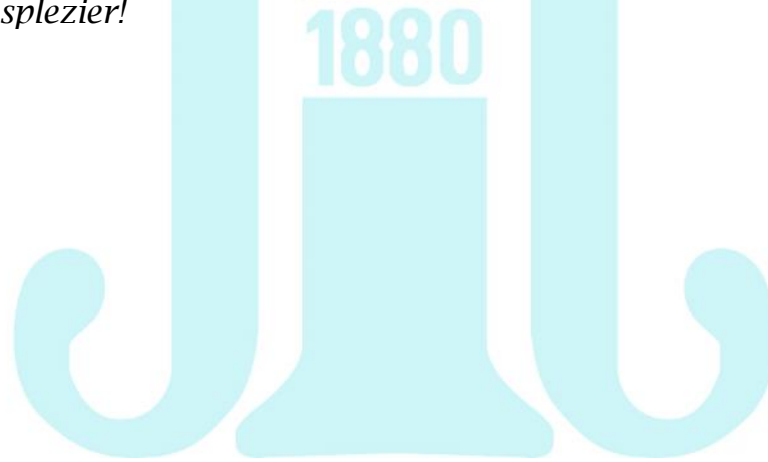

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE ASSOCIATIE

komedie in negen scènes

1880
door

Laurens Spoor

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.2246

OPVOERINGSRECHT

Amateurrechten

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE C7

Beroepsrechten

In België : Toneelfonds J. Janssens, Antwerpen

In Nederland : Laurens Spoor, 's-Gravenhage

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE ASSOCIATIE* op te voeren moet de naam van auteur *LAURENS SPOOR* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/0220/48

ISBN 978-90-385-10453

© Laurens Spoor, 's-Gravenhage

© 2008 Deze tekstuitgave: Toneelfonds J. Janssens

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen

Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 2 heren)

EELCO : eind veertig, voormalig IT-specialist

RENATE: midden zestig, filmrecensente in ruste

JOSKA : eind dertig, ex-actrice

CAROLIEN : begin veertig, gewezen psychologe

HOTELEIGENAAR eind vijftig

DECOR

Een suite in een hypermodern hotel in het historisch centrum van Rome.

Hetzelfde decor verbeeldt afwisselend de hotelkamers van Renate, Joska, Carolien, en van Eelco, met dit verschil dat elke suite een verdieping hoger ligt, een eigen belichting heeft en een ander - enigszins gestileerd - uitzicht biedt op de zijkant van het Pantheon.

Vanuit alle ruimtes is het perspectief gekanteld, alsof het hotel sterk vooroverhelt.

Muziek tussen de scènes: fragmenten uit het variétéduet Geppina, Geppi, gezongen door Anna Magnani en Totò in de film *Risate di gioia* (Mario Monicelli, 1960).

Speltempo: hoog.

De auteur ontving voor het schrijven van dit toneelstuk een werkbeurs van het Fonds voor de Letteren.

scène 1: RENATE, EELCO

(De hotelkamer van RENATE, eerste verdieping. RENATE - een rijpere, mondaine vrouw - loopt peinzend door de ruimte. Ze draagt een breedgerande hoed die zij het hele stuk niet afzet. Na enige tijd klinken voetstappen in de marmeren gang en horen we de stem van EELCO tegen de HOTELEIGENAAR. RENATE loopt naar het design-ijskastje en gaat ertegenaan staan.)

EELCO : *(op de gang)* Yes, it's quite a coincidence! - Very funny, hoor - It's a small world we're living in! - Grazie, ja, thank you - Yes, yes, nice memories! - Very good - Hè? - I know my room is on the - But I just pop in to say hello to my -

(De deur gaat open. EELCO komt binnen. Hij is kalend, keurig in het pak, en draagt een klein koffertje en een laptop. Hij loopt een tikje mank.)

Ha - Ik dacht: even kijken of je er al -

RENATE : Ha. Ik ben er net.

EELCO : *(wijst naar de gang)* Maar -

RENATE : Ja...

EELCO : *(hoort de HOTELEIGENAAR op de gang nog iets zeggen)* Hè? - What? *(Verdwijnt weer even de gang op.)* Indeed, indeed, the others will be here as well - Yes, all together again - Isn't that gezellig - You do know the word gezellig, don't you? - But don't tell them we are here already, hè? - It's a surprise that we came so early - Si, dank u, grazie - So in the meantime we don't want to be disturbed, me and my - Is that clear? - Is that very clear? *(Komt opnieuw binnen)* Zo - Waar was ik? - O ja: Ha - Ik dacht: even kijken of je er al -

RENATE : Dat heb je al gezegd, dat hebben we al gehad.

EELCO : O ja? O ja... *(Wijst weer naar de gang.)* Godallemachtig! - Die - Die -

RENATE : *(loopt weg van het ijskastje)* Hallo ha lieverd -

EELCO : Die man -

RENATE : Ja.

EELCO : Die man uit -

RENATE : Niet te geloven hè?

EELCO : Hoe is het mogelijk!

RENATE : Tja.

EELCO : Lissabon toch?

RENATE : Vorige maand.

EELCO : Wat zeg je dáárvan!

RENATE : Idioot natuurlijk.

EELCO : Krankzinnig. Lissabon ja. Ongerijmd.

RENATE : Wat doet *die* hier nou?

EELCO : Moet ik dat weten?

RENATE : Ja dat moet jij weten.

EELCO : Ho, ho!

RENATE : Jij hoort je voor te bereiden.

EELCO : Wacht even!

RENATE : Jij doet de -

EELCO : Niet voor een dag als deze. Dan ga ik niet alles natrekken.

RENATE : Had je beter wel kunnen doen.

EELCO : Hadden, hadden.

RENATE : Nou zitten we d'r mee.

EELCO : Waarmee?

RENATE : Met die man.

EELCO : Je kunt niet alles voorzien.

RENATE : *Jij* kunt niet alles voorzien.

EELCO : Nee.

RENATE : Nee.

EELCO : Maar: nou én?

RENATE : Hè?

EELCO : Na und? So what?

RENATE : Riskant.

EELCO : Wat maakt 't uit!

RENATE : Link.

EELCO : Ga weg.

RENATE : Geen ontspannen gevoel.

EELCO : Ik denk dat 't erg meevalt. Hij keek me onbevangen aan.

RENATE : Die man.

EELCO : Verheugd. Oprecht blij ons terug te zien.

RENATE : Mij terug te zien.

EELCO : Mij. Jou. Ons allemaal.

RENATE : Nou toch vooral -

EELCO : Ik zie er geen gevaar in. Hij was aangenaam verrast. Deed allerhartelijkst. Dat kan zo'n man niet faken.

RENATE : Wat doet-ie in godsnaam hier?

EELCO : 'n Hotel runnen. Zie je toch.

RENATE : Net als in Lissabon?

EELCO : Misschien heeft-ie twee hotels. Of tien. Misschien is-ie gewoon weg uit Lissabon. Allervriendelijkst deed-ie -

RENATE : En hier opnieuw begonnen?

EELCO : Bijvoorbeeld. Andere mensen willen ook wel eens opnieuw beginnen.

RENATE : Ja als je 't zo -

EELCO : Gewone mensen, bedoel ik. Echte mensen. Dacht je dat wij dat alleen hadden?

RENATE : Ja - nee -

EELCO : Nou dan.

RENATE : Maar -

EELCO : Heeft iedereen op z'n tijd. Algemeen menselijk.

RENATE : Goed, goed.

EELCO : Niks met die man te maken.

RENATE : Nee.

EELCO : Staat los van hem.

RENATE : Oké, oké.

EELCO : We houden erover op.

RENATE : Ik was er al over opgehouden.

EELCO (*:opeens fel*) Niet meer over doorgaan dan.

RENATE : Ik was er niet eens over begonnen.

EELCO : Ben je d'r al lang?

RENATE : Net.

EELCO : Wat deed je bij dat ijskastje?

RENATE : Welk ijskastje?

EELCO : Dát ijskastje. Toen ik binnenkwam.

RENATE : Niks. Tegenaan leunen. Wat anders?

EELCO : Niet aan de... eh...? Of zo?

RENATE : Natuurlijk niet!

EELCO : Is maar een vraag.

RENATE : Hoe haal je 't in je hoofd!

EELCO : Oké, oké -

RENATE : Wat ben je toch achterdochtig.

EELCO : Waakzaam. Zorgzaam.

RENATE : Achterdochtig. Kunnen we niet beter naar een ander hotel gaan?

EELCO : Voor die man? Ben je gek. Dát is nou paranoia.

RENATE : 'k Vind het hier sowieso heel wonderlijk hoor. Echt weer iets voor jou. Zo'n
- zo'n ultramodern complex, zo'n megalomaniakaal bouwwerk.

EELCO : Geweldig hè?

RENATE : Van die acrobatische architectuur -

EELCO : Fascinerend toch?

RENATE : Je moet je voortdurend schrap zetten.

EELCO : Kom nou!

RENATE : Ja jij niet. Jij hebt...

EELCO : Wat heb ik?

RENATE : Jij hebt een hoge heup.

EELCO : Hoog voorhoofd, hoge wreef, hoog IQ, allemaal tot je dienst. Maar -

RENATE : Hoe dan ook...

EELCO : Hoge bloeddruk, à la bonne heure. Maar geen -

RENATE : Ik vind het levensgevaarlijk hier.

EELCO : Stort echt niet in hoor. Ze kunnen bouwen, die Romeinen. Kijk naar het

Pantheon. Daar. Staat er al -

RENATE : Jawel, maar -

EELCO : - tweeduizend jaar. En geen deuk, geen kras.

RENATE : Nou...

EELCO : Nauwelijks dan.

RENATE : Ik heb het niet over instorten. Ik heb me allang aan de zwaartekracht overgegeven. Ik verzet me nergens meer tegen. Ik heb geen weerstanden meer. Ik geef met alles mee. Ik heb het meer over...

EELCO : Over?

RENATE : God... terrorisme bijvoorbeeld. Ideaal doelwit.

EELCO : *Dit?*

RENATE : Prestigieus westers object. Bomvol rijke Amerikanen.

EELCO : Ik heb geen Amerikaan gezien hier.

RENATE : Dacht je dat ze -

EELCO : Niet één.

RENATE : - dat ze eerst de gastenlijst opvroegen?

EELCO : Wie?

RENATE : Die terroristen.

EELCO : Hoor eens, de architect is Mazen Hadir -

RENATE : Nooit van gehoord.

EELCO : Beroemde Libanees. Omdat jullie je nooit ergens in verdiepen. Blazen ze echt het werk niet van op.

RENATE : Wie 'ze'?

EELCO : Ze kijken wel uit. Kiezen ze eerder het Pantheon uit. Prominent symbool van de westerse beschaving.

RENATE : Wat ben je toch onvoorstelbaar naïef.

EELCO : Anders kon ik ons werk niet doen.

RENATE : Wát zeg je?

EELCO : *(wil haar een zoen geven)* Als ik niet naïef was kon ik ons werk niet doen.

RENATE : *(weert hem af)* Dat is nog eens een gotspe!

(EELCO haalt adem om te reageren.)

Je had voor mij trouwens geen kamer hoeven reserveren.

EELCO : Vind je 'm niet mooi?

RENATE : Ik woon nota bene - *Wijst vaag.*

EELCO : Jaha.

RENATE : 'Mooi' is het woord niet.

EELCO : Maar zo doen wij de dingen niet. Wij doen de dingen zoals we ze altijd doen.

RENATE : Ja, ja... Hebben we alle vier zo'n kamer?

EELCO : Suite.

RENATE : Toe maar...

EELCO : Boven elkaar.

RENATE : Maar volgens mij kunnen we echt beter naar een ander hotel gaan.

EELCO : Ben je gek. We blijven hier. Heb ik toch al gezegd.

RENATE : Maar -

EELCO : Daarbij: de anderen komen zo.

RENATE : Nog tijd genoeg om -

EELCO : Alles omgooien en omboeken? In een half uur? Geen sprake van. Kunnen we die man ook niet aandoen. Aardige kerel. Lieve man. Dapper mens.

RENATE : Dapper?

EELCO : Moet het hier allemaal opstarten. Heeft zich tot z'n nek in de schulden gestoken.

RENATE : Wat weet jij daar nou van?

EELCO : Zie je toch meteen. Druipt toch van 'm af. Dat gebogen ruggetje, die slaafse oogopslag. Joska en Carolien zouden het ook direct doorhebben. Die heeft ons hard nodig.

RENATE : Welnee! Sinds de dag dat ze open zijn zie ik hier massa's mensen in- en uitlopen.

EELCO : Precies: in én uit. Ze *blijven* niet binnen. Ze gaan direct weer weg. Zoals jij ook wilde doen.

RENATE : Ik zei alleen -

EELCO : Maar dat doen wij niet. Vier suites bestellen en dan weer vier suites afzeggen.

RENATE : (*kijkt zoekend rond*) Tenzij -

EELCO : Zo zijn wij niet.

RENATE : *(heeft een knop gevonden)* Nee, nee - Maar ik ga toch even bellen. *(Drukt op de knop.)*

EELCO : Niet doen! Zo zijn wij niet, zeg ik toch. En zeker niet tegenover die - “Wat bent u toch een attente zoon”, fluisterde-die tegen me.

RENATE : Wanneer?

EELCO : Net, in de lift.

RENATE : Goh.

EELCO : “Reisje hier, reisje daar, die moeder van u boft maar.” En hij knipoogde naar me.

RENATE : Knipoogde hij naar je?

EELCO : Net als vorige maand.

RENATE : Heeft-ie naar je geknipoogd in Lissabon?

EELCO : Dacht je soms dat-ie alleen - ?

RENATE : Ja, nee -

EELCO : Hmm?

RENATE : Dat niet, maar -

EELCO : Nou dan. Kom hier!

RENATE : Hè?

EELCO : Kom 'ns hier! *(Neemt haar in zijn armen en kust haar lang op de mond.)*

(Links op een wand blijkt een monitor waarop de HOTELEIGENAAR verschijnt die - corpulent, transpirerend en nerveus - beneden achter de receptie zit.)

HOTELEIGENAAR : Uh... Ciao! - Sorry to interrupt... You did ring?

EELCO : *(maakt zich snel los van RENATE)* Eh, ja. Nee - Misunderstanding. Niente -

HOTELEIGENAAR : No problem. *(Korte stilte. Glimlacht)* You love your mother very much, don't you?

EELCO : Yes, ja. Tja. Ha -

RENATE : Oh yes he does - Infatti un figlio meraviglioso!

HOTELEIGENAAR : Good son, good son.

EELCO : Thank you. Okay, bye-bye.

HOTELEIGENAAR : Thank you. Nenhum problema.

EELCO : Sorry. Thank you. Ciao!

HOTELEIGENAAR : Obrigado. Dankeschön - *Zwaait even.* Ciao, ciao! (*Monitor uit.*)

EELCO : Schat van een man. Zie je wel. Fijne vent. (*Kijkt op z'n horloge.*)

RENATE : Hij zal wel denken dat Nero en z'n moeder Agrippina zijn herrezen in Rome.

EELCO : Ten eerste denkt-ie niet. Ten tweede denkt-ie dát niet. *Korte stilte.* Ikzelf zie ons eerder als - als -

RENATE : Als?

EELCO : - zeg: Antonius en Cleopatra – (*Bekijkt haar kritisch.*) Nou ja...

RENATE : Ik zou eerder zeggen: *Nero* en Cleopatra.

EELCO : Ha, ha! Ja! Hebben die elkaar gekend? Hi, hi! Niet helemaal dezelfde periode hè? Maar wat een combinatie! Hi, ha!

RENATE : Maar het meest zie ik ons toch als -

EELCO : Nou?

RENATE : Als Anna Magnani en Totò!

EELCO : Ja? Ja! Ha, ha! Je bedoelt als twee tot op het bot aan elkaar gewaagde -

RENATE : Precies.

EELCO : Hi, hi!

RENATE (*lacht*) Herinner je je *Risate di gioia*?

EELCO : God ja! Hoe zou ik me die *niet* herinneren! Geniale film! Hi, hi!

(*Ze zingen en dansen een stukje uit het duet Geppina, Geppi.*)

Ha, ha!

RENATE : Hi, ha!

EELCO : Ha, hi! Kostelijk toch! Hi, ha! Waar was je gisteravond?

RENATE : Hè?

EELCO : Nou?

RENATE : Ik? Thuis. Hoezo? Waar anders?

EELCO : Je deed niet open.

RENATE : Was je gisteren dan al in Rome?

EELCO : Ik ben bij je langs geweest.

RENATE : Niks van gemerkt. Aangebeld?

EELCO : Aangebeld, opgebeld. Opgebeld, aangebeld.

RENATE : Lag ik zeker al in bed.

EELCO : Om half acht?

RENATE : Ik ben geen twintig meer.

EELCO : Jij? Jij hebt het eeuwige leven.

RENATE : Met de eeuwige *jeugd* zou ik al meer dan tevreden zijn.

EELCO : Waarom was je er niet? Waarom deed je niet open? Kom ik speciaal een dag eerder...

RENATE : Stiekem een dag eerder -

EELCO : Ik wilde je verrassen.

RENATE : Vast ja. Waar heb je toen geslapen?

EELCO : (*wijst uit het raam.*) Dat hotel daar.

RENATE : Waar?

EELCO : Dáár. Tegenover dat nieuwe zaakje, dat... wat is het... dat Roemeense kruidenwinkeltje.

RENATE : Bulgaars snoepwinkeltje.

EELCO : Ik wist niet dat ze snoep *hadden* in Bulgarije.

RENATE : Hebben ze ook niet. Daarom staat dat winkeltje hier.

EELCO : Raar.

RENATE : Hmm?

EELCO : (*kijkt weer op z'n horloge*) Niks. Ik had voorzien dat Joska rond deze tijd zou bellen.

RENATE : Waarom sliep je niet hier vannacht? Vier kamers gereserveerd!

EELCO : Had ik pas vanaf vandaag besteld.

RENATE : Ja, ja: nooit ergens langer blijven dan strikt -

(*EELCO's mobiele telefoon gaat.*)

EELCO : (*beantwoordt de oproep*) Ah Jos - Hè? - Ik versta je niet, meisje - Probeer je

het even opnieuw? - Ja – (*Tikt geïrriteerd tegen zijn design toestel en beëindigt de oproep. Abrupt tegen RENATE*) Ik loop ergens mee rond, Renate.

RENATE : Jij? Ergens mee - ?

EELCO : Rond. Ja. Ik kan je wel in vertrouwen nemen, hè? Jou. Als wij elkaar niet meer vertrouwen, dan - dan -

RENATE : Dan kunnen we wel -

EELCO : Precies. Dan houdt alles op. Het punt is - Kijk - Ik heb het gevoel - Ik heb het idee dat er ergens - hoe zal ik het zeggen - ergens in het traject - ergens aan het begin van de machinerie een deel van de revenuen verdwijnt. Een groot deel. En natuurlijk wil ik niemand van jullie wantrouwen, laat staan in het wilde weg met een beschuldigende vinger gaan wijzen, maar -

RENATE : Je bedoelt toch niet - ?

EELCO : Bedoel ik wel.

RENATE : Denk je dat *ik* -

EELCO : Jij niet. Natuurlijk jij niet. Ik heb het niet over jou. Ik heb het *nooit* over jou. Waar zou jij 't nog voor nodig hebben op jouw - met jouw - enfin. Maar de meisjes zijn nog jong.

RENATE : Rond de veertig inmiddels -

EELCO : Stukken jonger dus. En het is maar een vermoeden, natuurlijk. Bewijzen heb ik niet.

RENATE : Je moet hier onmiddellijk over ophouden, Eelco.

EELCO : Hoezo?

RENATE : Uitgesloten!

EELCO : Zou je denken?

RENATE : Honderd procent uit-ge-slo-ten. Ik steek alle twee m'n handen voor ze in het vuur.

EELCO : Meen je dat?

RENATE : Voor Joska net zo goed als voor Carolien.

EELCO : Want ik dacht: wie weet hebben die twee *samen* -

RENATE : Wat nou samen? De een woont in Parijs en de ander in Londen.

EELCO : Ze hebben ook alle twee nog een appartement in Amsterdam.

RENATE : Hebben we allemaal - just in case. Maar ze zien elkaar niet buiten het werk

en ze spreken elkaar niet buiten het werk. Dat weet je dondersgoed. Doen we geen van allen.

EELCO : Behalve wij.

RENATE : Omdat jij een stiekemer bent.

EELCO : Dat is niet het goeie woord.

RENATE : Maar die twee kennen elkaar amper.

EELCO : Hmm -

RENATE : Dus...

EELCO : Misschien ben ik inderdaad een tikje -

RENATE : Je bent echt véél te achterdochtig.

EELCO : Zou je zeggen?

RENATE : Je moest je schamen. Je zou eens -

(EELCO's mobiele telefoon gaat weer.)

EELCO : *(beantwoordt de oproep)* Ha - Zo is-ie beter - Ja nou versta ik je - Op zo'n manier - Nee, ik ben net geland - Spring nú in een taxi - Daar slalom ik wel omheen - Nee hoor, geen veranderingen - Ja - Tot zo - Ik heb grootse plannen te ontvouwen! - Op mijn kamer, hè - Dahag. *(Tegen RENATE)* Joska. Beetje vertraagd, maar ze is er bijna. 't Verkeer stond meer vast dan anders.

RENATE : Komt door die Eurotop.

EELCO : *(verbaasd)* Ja, zei zij ook. Wist jij daarvan?

RENATE : Jij niet?

EELCO : Moest ik dat weten?

RENATE : Jij hoort je voor te bereiden.

EELCO : Ho, ho!

RENATE : *(staat bij het raam en kijkt naar buiten, maar zorgt ervoor zelf niet gezien te worden)* Daar komt ze aangelopen. Kijk: ze stopt net haar mobieltje terug in haar tas.

EELCO : *(steekt een sigaret op)* Komt ze aangelópen?

RENATE : Nou ja, ze stapt uit een taxi.

EELCO : *(ook naar het raam)* Rechtstreeks uit - ?

RENATE : Denk het wel. Pas op dat ze je niet ziet.

EELCO : Dat is geen Franse taxi.

RENATE : Nee? (*Pakt zijn sigaret af.*) Mag niet met jouw -

EELCO : En wat ze afrekent is niet voor een rit uit Parijs.

RENATE : Misschien onderweg overgestapt. Kom, naar je eigen kamer nu.

(EELCO pakt werktuiglijk zijn sigaret terug.)

Kijk uit met die sigaret. Als dat gordijn vlam vat, ligt binnen de kortste keren het hele hotel in de as.

EELCO : De hele stad. Is dat niet al eens gebeurd?

RENATE : Diezelfde Nero.

(Stilte. EELCO wil haar weer zoenen.)

En Carolien? Is die er al?

EELCO : Hè? Uurtje geleden geland. Is onderweg. Kom 'ns hier! (*Hij zoent haar lang op de mond.*)

RENATE : (*maakt zich los*) Toe...

EELCO : Goh weet je nog van die vrouw met dat hondje? Moet ik opeens aan denken.

RENATE : Ja, dat weet ik nog wel.

EELCO : Was ook in Rome.

RENATE : Ja.

EELCO : Ook in de herfst.

RENATE : Ja.

EELCO : Weet je nog?

RENATE : Nog heel goed. Dat was ik. Die vrouw met dat hondje. Was ik.

EELCO : O ja...? (*Schrikt oprecht.*) God ja - Sorry. Laat me het goedmaken.

RENATE : Dat valt nooit meer goed te maken.

EELCO : Dat is waar. Is dat waar?

RENATE : Hoewel...

EELCO : Kom 'ns hier, ouwe -

RENATE : Nee. Vooruit, naar je eigen kamer!

EELCO : Hè toe... Éven bijvrijen... 't Lijkt alweer zo lang geleden. (*Wil haar weer zoenen.*)

RENATE : We zien elkaar over een halfuurtje weer.

EELCO : Maar dan zijn we niet alleen.

RENATE : Een mens kan niet alles hebben.

EELCO : Jammer genoeg.

(EELCO vertrekt. RENATE spitst de oren, wacht tot ze geen voetstappen meer hoort en glipt dan haar kamer uit.)

Donker.

scène 2: JOSKA, RENATE

(De hotelkamer van JOSKA, tweede verdieping. JOSKA loopt peinzend door de ruimte. Ze is in het pastel en heeft haar jas nog aan. Hakken klinken in de marmere gang. Even later klopt RENATE op de deur en komt binnen.)

RENATE : Ben je er al?

JOSKA : Net.

RENATE : Ik dacht: even kijken of je er al -

JOSKA : Een halve minuut.

(Korte stilte.)

RENATE : Nog een oog dichtgedaan vannacht?

JOSKA : Ja hoor.

RENATE : Heb je die man gezien?

JOSKA : Hmm? Natuurlijk.

RENATE : Toevallig hè?

JOSKA : Lissabon.

RENATE : Ja.

JOSKA : Vorige maand.

RENATE : Precies.

JOSKA : Wat waren we daar ook alweer? Nonnen toch?

RENATE : Nee, dat was Praag. In Lissabon waren jij en Carolien beeldend kunstenaressen. Twee zussen. En Eelco was jullie halfbroer en ik -

JOSKA : Ja, nou weet ik het weer. Jij was z'n moeder. *(Trekt haar jas uit en legt die over een stoel.)*

RENATE : En jullie stiefmoeder.

JOSKA : Ik was het even vergeten. Maar die man herkende ik meteen.

RENATE : Hij ons ook. Die denkt dus nog steeds dat we -

JOSKA : Dat gebogen ruggetje, die slaafse oogopslag, zo'n man blijft je bij.

RENATE : Ja.

JOSKA : Jij ziet er niet al te beroerd uit -

RENATE : *(zucht)* Optisch bedrog dan.

JOSKA : - alles in aanmerking genomen. Nog lekker geslapen?

RENATE : Geen oog dichtgedaan.

JOSKA : Hè jakkes.

RENATE : Ja. Naar.

JOSKA : Zeg -

RENATE : Ja?

JOSKA : Wat is dit voor absurd hotel? Weet jij daar meer van?

RENATE : Nee.

JOSKA : Jij woont hier in de buurt.

RENATE : 't Is gloednieuw, dat weet ik wel.

JOSKA : Kun je wel zeggen.

RENATE : Ik had het alleen nog van buiten gezien.

JOSKA : Je waant je eerder in Pisa dan in Rome.

RENATE : Eelco heeft 't gereserveerd. Hij zal het wel op internet hebben gevonden.

JOSKA : Echt weer iets voor hem.

RENATE : Ik vind 't óók raar.